

mr. J.L. Driessen, voorzitter

ir. A.A.M. Bexkens

ir. B.L. van Soest

dr. F. Liefink, secretaris

Advies ex artikel 84 Rijksoctrooiwet 1995

Betr.: Nederlands octrooi **1013136**

Verzoekster: Betonson B.V. te Son

Gemachtigde: S. Dack, advocaat te 's-Gravenhage

Octrooihoudster: VBI Ontwikkeling B.V. te Huissen

Gemachtigde: ir. K.J. Metman, octrooigemachtigde te Amsterdam

1. Het geding

Verzoekster (hierna "Betonson") heeft op 16 juli 2003 een verzoekschrift met bijlagen ingediend met het verzoek een advies volgens artikel 84 van de Rijksoctrooiwet 1995 (hierna ROW 1995) uit te brengen omtrent de toepasselijkheid van de in artikel 75, eerste lid ROW 1995 genoemde nietigheidsgronden op
5 Nederlands octrooi 1013136.

Octrooihoudster (hierna "VBI") heeft op 23 september 2003 een schriftelijke reactie (met bijlagen) op het verzoekschrift ingediend. Betonson heeft vervolgens bij brief van 21 oktober 2003 een afschrift van een Brochure van VBI ingezonden.

Tijdens de hoorzitting op 11 november 2003 hebben partijen hun standpunt doen bepleiten: Betonson bij
10 monde van haar advocaat, die vergezeld was van ing. G.J. Klosters en ing. E.A.J. Weenink van Betonson; VBI bij monde van haar octrooigemachtigde, die vergezeld was van ir. A. van Paassen en dhr G. Huijben van VBI.

Ter zitting hebben beide gemachtigden exemplaren van hun resp. pleitnota's overgelegd.

De inhoud van de hiervoor genoemde stukken dient als hier ingelast te worden beschouwd.

2. De feiten

VBI is rechthebbende op Nederlands octrooi 1013136 (hierna ‘het octrooi’) voor een “Kanaalplaat voor het vormen van een vloerveld waarin leidingen kunnen worden opgenomen, alsmede werkwijze voor het vormen van een vloerveld met leidingen met behulp van dergelijke kanaalplaten”, dat met dagtekening 5 31 juli 2000 voor de duur van twintig jaren is verleend op een aanvraag ingediend 24 september 1999. Het octrooi bevat 13 conclusies.

Conclusie 1 luidt als volgt:

10 *Kanaalplaat met een eerste oplegrand en een daar in plaatrichting in hoofdzaak tegenover
gelegen tweede oplegrand voor het kunnen vormen van een gedragen vloerveld en voorzien
van een betonnen onderschil en een daarmee verbonden betonnen bovenschil, waarbij in de
onderschil van de ene oplegrand naar de andere oplegrand een geheel door beton omgeven
langswapening is aangebracht, met het kenmerk, dat de onderschil dikker is uitgevoerd dan
de bovenschil en zodanig is gedimensioneerd, dat deze de voor de kanaalplaat verwachte en
15 voorziene dwarskrachten kan opvangen en doorleiden naar de oplegranden.*

3. Door Betonson aangevoerde nietigheidsgronden

Betonson heeft in het verzoekschrift gesteld dat octrooi 1013136 dient te worden vernietigd omdat de geclaimde uitsluitende rechten niet nieuw dan wel niet inventief zijn.

20

3.1. Conclusie 1

De maatregelen genoemd in conclusie 1 van het octrooi zijn alle reeds bekend uit de Europese octrooiaanvraag 0 825 307 t.n.v. Betonson (hierna aangeduid met D1).

Ten aanzien van conclusie 1 van het octrooi heeft Betonson vervolgens gewezen op een aantal publicaties (D2 – D10) betreffende de toepassing van in D1 beschermde “Wing”-kanaalplaten, resp. van Wing^{plus}-vloeren, die eveneens de nieuwheid van de geoctrooieerde kanaalplaat zouden wegnemen.

3.2. Conclusie 2

De maatregel van conclusie 2 van het octrooi is eveneens reeds toegepast bij de vloerplaten volgens de genoemde publicaties.

3.3. Conclusie 3

De maatregel van conclusie 3 biedt geen voordeel ten opzichte van de platen volgens D1, en lost ook geen probleem van die vloerplaten op. De maatregel is derhalve niet inventief. Daarnaast wijst Betonson op D2, en andere Wing^{plus}- publicaties, op de inhoud van de Europese octrooien 0 516 139 (D11) en 0 028 594 (D12), en op tekeningen m.b.t. woningen te Amersfoort (D13).

3.4 Conclusie 4

35

Conclusie 4 bevat een maatregel die niet inventief is ten opzichte van de Wing^{plus}-vloerplaten.

3.5 Conclusie 5

Deze maatregel is reeds bekend uit D11 en D12 en is derhalve niet als inventief te beschouwen.

3.6 Conclusie 6

- 5 Uit figuur 1 van D1 blijkt dat de daar getoonde kanaalplaat eveneens aan de maatregel van conclusie 6 voldoet, zodat deze nieuwheid ontbeert. Bovendien wordt de verhouding tussen de dikte van de onderschil en die van de bovenschil ook getoond in D2 – D10.

3.7. Conclusies 7, 8 en 9

Deze conclusies betreffen triviale maatregelen die bovendien reeds bekend zijn uit bijv. D1.

10 3.8. Conclusies 10 tot en met 13

Deze werkwijzeconclusies bevatten volgens Betonson slechts de gebruikelijke methodes voor de constructie van een vloerveld, en staan of vallen derhalve met de conclusies gericht op de kanaalplaten.

4. Het verweer van VBI

15 4.1 Conclusie 1

- VBI heeft in haar antwoord aangegeven dat een kanaalplaat, waar het octrooi blijkens de aanhef van conclusie 1 betrekking op heeft, in de bouwwereld een gestandaardiseerd bouwelement is dat aan strikte definities dient te voldoen, en o.m. over de volledige breedte dezelfde hoogte dient te hebben. Het octrooi biedt een oplossing voor het probleem dat bij kanaalplaten niet of nauwelijks leidingen of dergelijke
20 onder een hoek met de langsrichting van de wapening en kanalen in de vloer kunnen worden
aangebracht.

- D1 (en het daarmee overeenkomende Nederlandse octrooi 1003858) heeft daarentegen betrekking een vleugelvloerelement, een vloerelement dat niet voldoet aan de norm voor kanaalplaten en kanaalplaatvloeren, o.m. omdat het niet over de hele breedte dezelfde hoogte heeft. Bij toepassing van
25 deze vleugelvloerelementen ontstaat boven de vleugels een kanaal, waarin leidingen kunnen worden
ondergebracht. Voor in dwarsrichting aan te brengen leidingen worden volgens D1 (fig. 3) haakse
dwarskanalen aangebracht.

Volgens VBI biedt D1 een specifieke oplossing voor de genoemde problemen door het verschaffen van vleugelplaten met eventueel haakse dwarskanalen.

- 30 De omstandigheid dat bij de Wing-vloerplaat eveneens de onderschil dikker is dan de bovenschil, doet er
niet aan af dat het uitgangspunt bij de Wing-vloerplaat een geheel andere was dan bij de onderhavige
kanaalvloerplaat: de Wing-vloerplaat is in feite een bekistingsvloerplaat waarop een kanaaldeel is
aangebracht, die uiteraard een voldoende dikte heeft om de krachten op de vleugels te kunnen opnemen;
het daarop geplaatste kanaaldeel hoeft niet meer aan de sterkte bij te dragen en kan derhalve zo licht
35 mogelijk worden gehouden.

De mogelijkheid van een kanaalplaat met een plaatselijk zelfdragende onderschil waar (dwars)sleuven in de bovenschil kunnen worden aangebracht voor het onderbrengen van leidingen (zoals volgens het octrooi) worden in genoemde publicaties geopenbaard, noch gesuggereerd.

5 VBI heeft als eerste het vooroordeel dat in kanaalplaten geen leidingen in dwarsrichting kunnen worden aangebracht, doorbroken.

4.2 Conclusies 2

Tegen de bezwaren met betrekking tot conclusie 2 heeft VBI geen afzonderlijk verweer gevoerd.

4.3. Conclusie 3

10 VBI houdt staande dat ook de maatregel volgens conclusie 3 noch op grond van D1 of D2, noch op grond van D1, D12 en D13 voor de hand heeft gelegen.

De kanaalplaat volgens conclusie 3 biedt het voordeel van een grotere flexibiliteit omdat de sleuven per woning geheel naar wens en op maat in de fabriek in de kanaalplaat kunnen worden aangebracht. Bij de vleugelvloerplaat is daarentegen de positie van de door twee platen gevormde sleuven niet willekeurig te bepalen. De onderhavige kanaalplaatvloer is inventief ten opzichte van de vleugelplaatvloer volgens D1
15 of D2 en evenzeer ten opzichte van de overige documentatie betreffende de Wing^{plus}.

D11 en D12 betreffen vloerplaten met kanalen die voor een geheel ander doel zijn aangebracht dan voor het aanbrengen van leidingen, terwijl van D13 niet duidelijk is om wat voor soort vloerplaten het hier gaat en of en hoe sleuven zijn aangebracht.

4.4 Conclusie 4

20 Ook de inventiviteit van de maatregel van conclusie 4 houdt VBI staande. De sleuven volgens D1 worden gevormd boven de vleugels en strekken zich evenwijdig aan de langswapening uit. De in D1 getoonde dwarskanalen strekken zich weliswaar dwars op de langswapening uit, doch deze kanalen leiden een deskundige weg van de gedachte van het aanbrengen van dwarssleuven.

4.5 Conclusie 5

25 In D11 en D12 is slechts sprake van doorbrekingen in de bovenschil zodat een of meer kanalen in de vloerplaten gedeeltelijk bloot komen te liggen en dan de sleuven moeten vormen.

4.6 Conclusie 8

30 De mogelijkheid om de sleuven op te vullen met minder hoogwaardig materiaal dan beton wordt niet gesuggereerd in D1 en biedt een belangrijk voordeel. In D1 wordt de ruimte boven de vleugels juist opgevuld met beton.

4.7 Conclusies 10 tot en met 13

Gezien de (verdedigde) nieuwheid en inventiviteit van vorengenoemde conclusies zijn de werkwijzen volgens deze conclusies voor het vormen van een vloer met kanaalplaten, zodanig dat toch leidingen in de vloer kunnen worden opgenomen, nieuw en inventief ten opzichte van de bekende werkwijzen.

Het octrooi in zijn verleende vorm, dan wel in een tot één van de volgconclusies beperkte vorm, is volgens VBI, niet nietig.

5. Overwegingen van het Bureau

5 5.1. openbare bekendheid van de Wing^{plus}-vloerplaten

Het Bureau stelt voorop dat de gemachtigde van VBI ter zitting heeft aangegeven de tijdige openbare bekendheid (dat wil zeggen voor 24 september 1999, de datum waarop de aanvraag voor het octrooi is ingediend) van de Wing^{plus}-vloerplaten getoond in de brochures en publicaties D2 t/m D10 niet te betwisten.

10 Het Bureau zal er derhalve van uit gaan dat de inhoud van deze publicaties tot de openbare stand van de techniek behoort.

5.2 De bezwaren tegen de kanaalplaat volgens conclusie 1

5.2.1 De door en namens VBI verdedigde opvatting dat het vleugelvloerelement volgens de Europese
15 octrooiaanvraag 0 825 307 (D1) en ook de vloerplaten getoond in de publicaties D2 t/m D10 geen kanaalplaten zijn, onder meer omdat een vleugelvloerelement niet over de gehele breedte dezelfde hoogte heeft (en daarom niet voldoet aan de norm voor kanaalplaatvloeren) wordt door het Bureau niet gedeeld. In de inleiding van de voorrangsaanvraag van D1 – de ook door VBI in haar verweer genoemde Nederlandse octrooiaanvraag 1.003.858 – is letterlijk vermeld dat deze aanvraag betrekking heeft op
20 vloerelementen die uit de praktijk bekend zijn onder de naam “kanaalplaatvloeren”.

Bovendien wordt zowel in D1 als in de Nederlandse octrooiaanvraag 1.003.858 als uitgangspunt in de stand van de techniek de Europese octrooiaanvraag 0.634.966 besproken. Deze laatste aanvraag openbaart een kanaalplaat met dezelfde hoogte over de gehele breedte.

Naar het oordeel van het Bureau is de inrichting volgens D1 dan ook te beschouwen als een bijzonder
25 type kanaalplaat, waarvan ten minste één langszijde voorzien is van een zijwaarts uitstekende kanaallose vleugel. Anders gezegd: bij dit type kanaalplaat ontbreekt aan ten minste één langszijde de bovenschil en een aantal ribben. Of dit type kanaalplaat al of niet voldoet aan de door VBI genoemde (concept)norm is naar het oordeel van het Bureau niet van belang, omdat in het octrooi niet naar de genoemde norm wordt verwezen en de in het octrooi verleende rechten dus ook niet zijn beperkt tot kanaalplaten die aan de
30 (concept)norm voldoen.

De kanaalplaat bekend uit D1 zal derhalve, evenals de vleugelvloerelementen Wing en Wing^{plus}, bij de vaststelling of de kanaalplaat volgens het octrooi nieuw en inventief is, in de beoordeling moeten worden betrokken.

5.2.2 Door VBI is noch in haar verweerschrift, noch tijdens de hoorzitting betwist dat zowel het
35 vloerelement volgens D1 als de Wing^{plus}-vloerplaat voldoen aan de (overige) kenmerken van conclusie 1

van het octrooi. Zij heeft er wel op gewezen dat bij de bekende vloerelementen de onderschil slechts bij toeval dikker is uitgevoerd dan de bovenschil en zodanig is gedimensioneerd, dat deze de voor de kanaalplaat verwachte dwarskrachten kan opvangen en doorleiden naar de oplegranden. Volgens VBI hebben deze maatregelen bij de bekende vloerelementen niets met de uitvinding volgens het octrooi te maken.

Het Bureau wijst er echter op, dat, nog afgezien van de vraag of de stelling van VBI juist is, deze niet wegneemt dat in het algemeen gesproken elke inrichting die letterlijk voldoet aan de omschrijving van een conclusie van een octrooi, de nieuwheid daarvan aantast.

Conclusie 1 voldoet niet aan de eis van nieuwheid ten opzichte van zowel het vloerelement volgens D1 als de Wing^{plus}-vloerplaat, en is derhalve vernietigbaar.

5.3 Conclusie 2

Conclusie 2 voegt aan de kanaalplaat volgens conclusie 1 het kenmerk toe, dat de onderschil zodanig is gedimensioneerd dat deze de voor de kanaalplaat verwachte buigkrachten kan opvangen. VBI heeft deze conclusie niet afzonderlijk verdedigd en overigens bevestigd dat ook deze maatregel voorkomt bij de inrichting volgens D1 en bij de Wing^{plus}-vloerplaat, zij het bij toeval. Analoog aan de overwegingen ten aanzien van conclusie 1 is het Bureau van oordeel dat beide bekende inrichtingen ook de nieuwheid van conclusie 2 wegnemen.

5.4 Conclusie 3

Deze conclusie betreft het verdere kenmerk dat uitgaande van de bovenschil een sleuf is uitgespaard, die zich in hoogterichting tot maximaal de onderschil uitstrekt. Betonson heeft erkend dat het vloerelement volgens conclusie 3 zich door deze maatregel onderscheidt van de bekende vloerelementen, maar heeft er tevens op gewezen, dat in D1 twee naast elkaar liggende vleugelvloerelementen ook een sleuf vormen. Het valt volgens Betonson niet in te zien in hoeverre dit constructieverschil een technisch probleem ten aanzien van de vleugelvloerplaten van D1 zou oplossen. Betonson stelt dan ook dat de conclusie 3 geen inventieve maatregel betreft gezien hetgeen bekend is uit D1.

VBI heeft tegengeworpen dat de kanaalplaat volgens conclusie 3 het voordeel van een veel grotere flexibiliteit biedt.

Het Bureau acht aannemelijk dat het door VBI genoemde voordeel – dat overigens in het octrooi niet genoemd wordt – zich inderdaad voordoet, omdat een van de bovenschil uitgaande sleuf overal gepositioneerd kan worden, terwijl de positie van een door twee aanliggende platen gevormde sleuf bij de vloerelementen volgens D1 niet willekeurig te bepalen is, want zich altijd langs het scheidingsvlak van twee aanliggende platen zal bevinden. Echter, uit het octrooi, blz. 1, de regels 15 – 25, blijkt dat ten tijde van de indiening van de octrooiaanvraag een vakman reeds wist dat een van de bovenschil

uitgaande langssleuf bij conventionele kanaalplaten werd toegepast voor het onderbrengen van leidingen, buizen en kokers. De vakman zou destijds, gesteld voor de opgave bij het vloerelement volgens D1 een grotere flexibiliteit te realiseren, naar het oordeel van het Bureau, op grond van zijn normale vakkennis, deze op zichzelf bekende maatregel zonder probleem hebben toegepast, hetgeen direct zou leiden tot

5 een vloerelement volgens conclusie 3.

Ten overvloede merkt het Bureau op dat op analoge wijze een deskundige uitgaande van de Wing^{plus}-vloerplaat, zonder inventieve arbeid eveneens tot het vloerelement volgens conclusie 3 zou geraken.

Conclusie 3 is naar het oordeel van het Bureau dan ook eveneens vernietigbaar op grond van het ontbreken van uitvindingshoogte.

10 De overige tegen conclusie 3 aangevoerde bezwaren kunnen hierna onbesproken blijven.

5.5 Conclusie 4

Conclusie 4 betreft de maatregel dat de sleuf volgens conclusie 3 zich ten opzichte van de langswapening onder een hoek uitstrekt.

15 5.5.1 Alvorens in te gaan op het bezwaar van Betonson dat ook deze conclusie inventiviteit ontbeert, dient eerst te worden vastgesteld wat naar het oordeel van de gemiddelde vakman met deze conclusie bedoeld is. Betonson heeft er op gewezen dat de sleuf die door twee naast elkaar geplaatste platen gevormd is, alsook de dwarskanalen in de Wing^{plus}-vloerplaten, zich onder een hoek ten opzichte van de langswapening uitstrekken, omdat “onder een hoek” ook “onder een hoek van 180°” of “onder een hoek

20 van 90°” kan betekenen.

Naar de opvatting van het Bureau bevat de beschrijving van het octrooi echter voldoende aanwijzingen op grond waarvan een deskundige zonder meer zal begrijpen dat in conclusie 4 een dwars- of diagonaalsleuf bedoeld wordt, d.w.z. een sleuf die zich in een wezenlijk andere richting uitstrekt dan de langswapening (zie de figuren 2 en 3 en de figuurbeschrijving blz. 7, regel 21 – blz. 8, regel 27:

25 “dwarssleuf 7” en “diagonaalsleuf 8”).

De sleuf die volgens D1 resp. D2 – D10 door twee naast elkaar geplaatste platen gevormd wordt, strekt zich daarentegen juist in hoofdzaak in dezelfde richting uit als die van de langswapening. Door Betonson is nog gewezen op de dwarskanalen (aangegeven in figuur 3 en 5 van D1 met verwijzingscijfer 4’); deze verlopen weliswaar in (één van) de in conclusie 4 bedoelde richting(en), maar vormen geen sleuf.

30 De kanaalplaat volgens het octrooi verschilt dan ook door de in conclusie 4 genoemde maatregel van de bekende platen volgens D1 – D10, hetgeen ook Betonson kennelijk erkent, nu zij de nieuwheid van conclusie 4 niet heeft aangevochten.

5.5.2 Met betrekking tot de inventiviteit van de maatregel genoemd in conclusie 4 heeft Betonson uiteengezet dat de vloerplaten volgens D1 (en D2 – D8 en D10) eigenlijk twee oplossingen bieden voor

35 het probleem van de verwerking van leidingen in dwarsrichting. Ten eerste kan men de leidingen door de

dwarskanalen wegwerken. Ten tweede kan men “dwarsvleugels” maken, zoals te zien is in figuur 3 van D1. Volgens Betonson lost het minimale verschil volgens conclusie 4 niet daadwerkelijk een probleem op met betrekking tot D1, anders gezegd het gaat hier om een constructieve variant.

Het Bureau I.E. deelt deze zienswijze niet op grond van de hierna volgende overwegingen:

- 5 - De “dwarsvleugel” wordt blijkens blz. 5, de regels 10 - 15 van D1 aangebracht bij kanaalplaten, die ter plaatse van een uitsparing in de vloer, bijvoorbeeld een trapgat, worden toegepast. In de ruimte boven de dwarsvleugel worden wapeningselementen 27 aangebracht ter verkrijging van een stevige ondersteuning van het uiteinde van de kanaalplaat door naburige platen. Over de wapeningselementen 27 wordt beton gestort. Noch in D1, noch in D2 – D8, noch in D10 staat een
- 10 aanwijzing dat de ruimte boven de dwarsvleugel dient voor het onderbrengen van leidingen, buizen of kokers.
- De dwarskanalen 4' in D1 bieden niet dezelfde functionaliteit als de sleuf volgens conclusie 4. VBI heeft terecht gewezen op het feit dat de dwarskanalen ongeschikt zijn voor het in de vloer opnemen van onderdelen die een relatief grote doorsnede bezitten, bijvoorbeeld luchtbehandelingskanalen,
- 15 omdat ze, vanwege het in takt blijven van de bovenschil, een relatief kleine diameter hebben.
- De bereikbaarheid van de ruimte waarin leidingen, buizen en kokers na de ruwbouwfase geïnstalleerd worden, is bij de kanaalplaat volgens conclusie 4 groter dan bij de bekende inrichtingen, omdat de ruimte overall, dus ook de delen daarvan die in dwarsrichting gelegen zijn, van bovenaf toegankelijk is. Bij de kanaalplaten volgens D1 – D10 is het deel van de desbetreffende
- 20 ruimte dat wordt gevormd door de dwarskanalen van boven afgesloten door de bovenschil. Leidingen kunnen daarin niet van boven af worden ingelegd, maar moeten daar doorheen worden getrokken of gestoken.

Vanwege bovenstaande technische voordelen vormt de kanaalplaat volgens conclusie 4 geen constructieve variant, maar een nuttige verbetering ten opzichte van de inrichtingen volgens D1 – D10.

- 25 Beslissend voor de inventiviteitsvraag is of het aanbrengen van dwars- of diagonaalsleuven in een kanaalplaat ten tijde van de aanvraag voor het onderhavige octrooi voor een deskundige op een voor de hand liggende wijze voortvloeide uit de stand van de techniek. Sinds enkele tientallen jaren voorafgaande aan de aanvraag voor het octrooi bestond het probleem dat leidingen niet of vrijwel niet in dwarsrichting in een vloer van kanaalplaten konden worden weggewerkt. Een jaar voor de aanvraag van het
- 30 onderhavige octrooi werd Betonson's kanaalplaat met een dikkere onderschil en met dwarskanalen volgens D1 geopenbaard. Deze inrichting loste een deel van de problematiek op. Er resteerden de deelproblemen dat het in dwarsrichting wegwerken van relatief grote onderdelen ook in deze kanaalplaatvloer onmogelijk was, en dat de bereikbaarheid van de in de vloer in dwarsrichting te installeren onderdelen te wensen over liet.

De inrichting volgens conclusie 4 van het octrooi biedt daar een oplossing voor, doordat een sleuf, in plaats van een kanaal, zich dwars of schuin ten opzichte van de langswapening uitstrekt.

Bij de door Betonson in het geding gebrachte bekende kanaalplaten is deze verschilmaatregel op zichzelf niet bekend.

5 Hierbij werden slechts sleuven in langsrichting toegepast.

Deze bekende inrichtingen zetten daarom een deskundige niet op het spoor van het toepassen van een dwarsleuf bij de kanaalplaten volgens D1, respectievelijk D2-D10.

Het Bureau I.E. is van oordeel dat een deskundige ten tijde van de octrooiaanvraag evenmin op grond van zijn algemene vakkennis de dwarskanalen zou vervangen door dwarsleuven, omdat destijds
10 algemeen de opvatting bestond dat de bovenschil van een kanaalplaat in dwarsrichting niet doorbroken kon worden uit sterkteoverwegingen. Dit reconstrueert het Bureau I.E. als volgt aan de hand van de door Betonson in het geding gebrachte publicaties.

Tot 1996 verkeerde de vakman in de veronderstelling dat leidingen op een kanaalplaatvloer moesten worden aangebracht, en dat zij niet of vrijwel niet in de vloer konden worden weggewerkt (zie blz. 1, de
15 regels 22 – 23 van het Nederlandse octrooi 1.003.858 van Betonson, waar een nadeel van de stand van de techniek tot 1996 wordt omschreven). Deze veronderstelling kan alleen gebaseerd zijn geweest op de gedachte dat het verstoren van de structuur van een kanaalplaat tot een onacceptabele vermindering van de sterkte van de kanaalplaat zou leiden. In 1996 voorzag Betonson haar kanaalplaten van een dickere onderschil dan tot dan toe gebruikelijk, met het doel een dwarswapening daarin aan te kunnen brengen
20 zodat een grotere plaatbreedte mogelijk werd (zie NL 1.003.858, blz. 1, de regels 8 – 12). Ook deze kanaalplaten waren voorzien van een “vrijdragend balkvormig deel” met holle kanalen en een bovenschil. Het balkvormig deel met de bovenschil strekte zich in principe uit over de gehele lengte van de kanaalplaat, en diende blijkens de naamgeving om de vrij- of zelfdragendheid van de kanaalplaat te behouden. Daar waar het balkvormig deel, en dus de bovenschil, zich niet over de gehele lengte van de
25 kanaalplaat uitstreckte (bijvoorbeeld bij een trapgat) diende een ondersteuning te worden toegepast (zie NL 1.003.858, blz. 6, de regels 9 – 14). Uit de aanwezigheid van dit dragende balkvormig deel met een bovenschil blijkt, dat de vakman ook na 1996 nog in de veronderstelling verkeerde dat de bovenschil een onmisbare bijdrage leverde aan de sterkte van een kanaalplaat, en dat de bovenschil in dwarsrichting dientengevolge niet onderbroken kon worden. In 1997 volgt de kanaalplaat volgens D1, waarbij de
30 ribben in dwarsrichting doorbroken worden, maar de bovenschil nog steeds in tact wordt gelaten. Ook in 1997 durfde de vakman het kennelijk niet aan om de bovenschil van een kanaalplaat in dwarsrichting te onderbreken. Daarna deden zich tot de octrooiaanvraag geen ontwikkelingen meer voor.

Het Bureau I.E. komt derhalve tot de slotsom dat conclusie 4 niet op een voor de hand liggende wijze
35 voort vloeit uit de stand van de techniek.

Conclusie 4 voldoet derhalve aan de eis van inventiviteit.

5.6 Conclusies 5 - 9

5.6.1 Alhoewel Betonson kan worden toegegeven dat de maatregelen volgens sommige van deze
5 volgconclusies als zodanig bekend resp. niet inventief zijn, geldt voor de conclusies 5 t/m 9, dat deze in ieder geval in combinatie met conclusie 4 nieuw en inventief zijn, nu eenmaal is vastgesteld dat de kanaalplaat volgens conclusie 4 nieuw en inventief is.

5.6.2 Het Bureau merkt ten aanzien van de maatregelen van de overige volgconclusies nog wel het volgende op.

10 5.6.2.1 Conclusie 5 is gericht op het feit dat de sleuf zich in hoogterichting in de ribben kan uitstrekken tot de aansluiting van de ribben op de onderschil. Deze maatregel is op zichzelf bekend uit de Europese octrooiaanvraag 0.516.139 (D11) en de Europese octrooiaanvraag 0.028.594 (D12), maar wordt bij de kanaalplaten volgens die publicaties niet toegepast met het oog op het kunnen onderbrengen van leidingen, buizen en kokers.

15 5.6.2.2 Volgens conclusie 6 is de dikte van de onderschil in de orde van grootte van ten minste twee maal de dikte van de bovenschil. Op grond van figuur 1 van D1 constateert het Bureau dat deze maatregel daaruit bekend is. Ook uit diverse foto's in de producties met betrekking tot de Wing^{plus}-vloerplaat blijkt deze maatregel.

20 5.6.2.3 De maatregel volgens conclusie 7, dat de niet door andere elementen in beslag genomen delen van de sleuf met een opvulmateriaal zijn opgevuld, is bekend uit D1. Volgens D1 worden sleuven met beton opgevuld.

5.6.2.4 De maatregel volgens conclusie 8, dat als opvulmateriaal een minder hoogwaardig materiaal dan beton wordt gekozen, is niet bekend uit D1, doch vormt als zodanig een triviale maatregel.

25 5.6.2.5 Conclusie 9 beschrijft dat in de onderschil leidingen zijn ingegoten. Deze conclusie is evenmin bekend uit D1.

5.7 Conclusies 10 - 13

De werkwijze-conclusies 10 – 13 houden niet meer in dan het normale gebruik van de inrichting, waarnaar zij verwijzen, en voegen derhalve niets wezenlijks toe. Zoals Betonson terecht heeft gesteld,
30 staan of vallen deze conclusies met de voorgaande.

6. Ten slotte

Namens Betonson is ter zitting nog gesteld dat de nietigheid van conclusie 1 (of een andere conclusie) zonder meer de nietigheid van het octrooi met zich meebrengt.

Het Bureau merkt dienaangaande op van oordeel te zijn dat deze stelling slechts opgaat indien VBI zou weigeren, nadat de nietigheid van een conclusie is vastgesteld, haar octrooi zodanig te beperken (middels een afstandverklaring) dat de nietige conclusie(s) van bescherming worden uitgesloten.

5 **7. Advies van het Bureau**

Op grond van het vorenstaande luidt het advies van het Bureau:

De conclusies 1 t/m 3 van het octrooi van VBI zijn vernietigbaar.

Conclusie 4 voldoet naar het oordeel van het Bureau I.E., niettegenstaande het aangevoerde bezwaar, aan de eis van inventiviteit.

De overige conclusies zijn, nu conclusie 4 nieuw en inventief wordt geoordeeld, evenzeer nieuw en inventief, voorzover zij nadere uitwerkingen zijn van conclusie 4.

Aldus gedaan op 10 februari 2004 te Rijswijk door J.L. Driessen, A.A.M. Bexkens en B.L. van Soest.

w.g. J.L. Driessen

w.g. F. Liefink